

Святыи Духъ да измѣни сърдца-та ни, и да ны заведе при Христа, то Той Го проводилъ. Нищо не е недостаточно. Всичко е приготвено. Откр. 22 ; 17.

4) Когато прочее ся обличимъ за грѣхове-ти си, и ся убѣдимъ за погубленіе-то си, *то трѣбува да гледаме за спасеніе-то на души-ты си къмъ Бога, и само къмъ него.*

Неговъ-тъ пътъ е правъ пътъ : Той е толкова безопасенъ и вѣренъ, колко-то безкрайна-та негова иждрость, любовь и милость може да го направи да е такъвъ. “Който вѣрува ще ся спасе.” (Мар. 16 ; 16). “Това е дѣло-то Божіе *ла вѣрувате* въ оногова, когото той проводи.” (Іоан. 6 ; 29). И нѣма другъ пътъ на спасеніе-то. “Нѣма спасеніе *въ никого друго* : “Защото нѣма друго име подъ небето дадено ижду человекы-ты, съ което трѣбува да ся спасемъ.” (Дѣян. 4 ; 12). Никой не трѣбува да ся бои да върви по начертанный-тъ отъ Бога пътъ за спасеніе-то. Всичкы-ты други начертанія сж лъжливы, и завождатъ въ погубленіе.

5) Ные сме длъжни да *обожимъ онакъ любовь Божію, безъ коякто шпхеме да ся затворимъ въ вѣчно отчаяніе и окаянство, както діаволи-ти въ ада.* Любовь-та Божія къмъ насъ трѣбува да прекрати нашъ-тъ вражда къмъ Бога. Наши-ти каменни сърдца трѣбува да ся смякчатъ подъ силъ-тъ на Божію-тъ любовь. Да прибързаеме да пригърнемъ това голѣмо спасеніе. Ако ся отрѣчемъ